

Skal vi som kirke inkludere mennesker med ulik kulturell bakgrunn?

Tema: Kirke på nye måter

Av Kjetil Sigersest (prosjektleder for Kirke på nye måter, Norges Kristne Råd)

«*Dying to live*» er ikke tittelen på den siste James Bond filmen. Det kan derimot være ett av svarene på hva som skal til for at flere mennesker skal finne sin naturlige plass i kirken.

Foto: Noriko Cooper

Jeg elsker å stille spørsmål, spørsmål som det du ser i overskriften. Men la deg ikke lure av det du umiddelbart tenker er det innlysende og selvsagte svaret på spørsmålet. Livet og erfaringene våre former hvordan vi ser, hører og forstår. Hva legger du f.eks. i ordet *inkludere*.

Mine foreldre arbeidet mange år i misjonen. Noe av det viktigste de måtte gjøre før de reiste ut som misjonærer var å lære seg de lokale språkene og skikkene. De måtte med andre ord lære seg kulturen til de menneskene de skulle jobbe sammen med. Denne erfaringen deler de med mange som har gjort tjeneste i andre land.

Derfor er det et stort mysterium for meg hvorfor vi har så vanskelig for å gjøre akkurat det samme i kirkene våre her i Norge. Vi lever i dag midt i et bredt kulturelt mangfold, blant mennesker med ulike spørsmål og ulike erfaringer. Dette handler ikke bare om at over 18% av befolkningen er første eller andre generasjons innvandrere. For aldri før har påvirkningen på meg og deg, på barn og unge, familien, på språk, verdsett m.m., fra media og globale trender, vært større enn i dag. Dette er med og bidrar til at bare et mindretall i dag er familiære med kirkelige former, kultur og referanserammer.

Hva gjør denne nye virkeligheten med kirkenes kulturelle bevissthet? Så langt jeg kan se: - *Svært lite*. Dette gjelder i hvert fall når vi ser på det store bildet, og landet som helhet. Samtidig ser vi bydeler, lokale kirker og kirkesamfunn som ligger lengre frem og som går foran. Det er bra. De kan vi få lære av. For deg og meg vil nysgjerrigheten vår, og viljen til å lytte, være avgjørende.

Når vår lokale kirke er plassert i en by, bygd eller et nabolag, er spørsmålet i overskriften absolutt ikke filosofisk. Det er i høyeste grad en realitet. - *Skal vi som kirke inkludere mennesker med ulik kulturell bakgrunn?* Jeg håper likevel at det store spørsmålet ikke blir om kirken skal inkludere mennesker på tvers av kulturell identitet, men snarere *hvordan* vi sammen kan *gjøre* det.

For her må vi være ærlige. Uansett om perspektivet vårt er innenfra eller utenfra kirken, vil vi tidlig se noen hindringer og mulige kollisjoner. Samtidig er disse behovene *for viktige* til å la utfordringene lamme oss som enkeltmennesker og som kirke. Et selvransakende spørsmål vi i kirkene kan stille oss er: *Hvem vil kirken vår aldri nå om vi fortsetter akkurat som nå, med de møteplassene og de formene vi inviterer til i dag?*

Kirkene i England har innført begrepet «*Dying to live*» eller på norsk «*Å dø for å leve*». Denne dynamikken har Jesus allerede vist i praksis. I England bruker de begrepet for å vise at kirken må dø fra noe, for å kunne møte, og leve sammen med, mennesker som har andre referanserammer, språk og kultur. Vi må altså dø fra noe som vi har holdt som kjært, for at andre også skal få del i troen, *Livet* og fellesskapet i kirken.

Dette har misjonærene gjort mer eller mindre vellykket i lang tid. Så er spørsmålet hvordan vi i kirkene i Norge kan bli bedre på å se og lytte til våre medmennesker. Hvordan kan vi alle bli mer kulturbevisste og kultursensitive i møte med mennesker med en annen bakgrunn enn vår egen?

Det er sterkt og vondt å høre flotte mennesker beskrive hvor vanskelig det har vært å finne sin plass i etablerte menigheter. Samtidig er disse stemmene viktige. Ikke minst fordi de kan åpne øynene og ørene våre. Norges Kristne Råd inviterer den 18. november til webinar *Er kirken for alle?* Der gis det stemme til ulike mennesker som har viktige erfaringer i møte med denne virkeligheten.

«Det er sterkt og vondt å høre flotte mennesker beskrive hvor vanskelig det har vært å finne sin plass i etablerte menigheter.»

Om vi virkelig vil at både folkekirken og frikirkene våre skal være en plass for folk, for *alle* folk uavhengig av kulturell identitet og erfaring, må det skje endringer. Sammen må vi lære mer om hva mennesker i dag identifiserer seg med, hvilke språk og former som fungerer, og hvordan vi kan leve sammen på tvers av ulike kulturelle erfaringer. Det starter først og fremst med meg, og med deg. Med mine og dine holdninger. Hva kan dø, for å gi liv?

Norges Kristne Råd har de siste 10 årene arbeidet med å styrke den kulturelle bevisstheten i kirkene gjennom Flerkulturelt kirkelig nettverk. De siste årene har vi også løftet opp spørsmålet om hvordan vi kan være *Kirke på nye måter* i vår tid. Gjennom dette arbeidet ser vi at behovet for kulturell bevissthet strekker seg enda lengre enn til kulturforskjeller ut fra økt etnisk mangfold. Det kulturelle gapet mellom kirke og samfunn *må* tas på alvor i kirkens møte med dagens mennesker.

Derfor heier vi på modige mennesker og kirker - på alle som vil lære, og som vil gå foran. For det evangelium vi har fått å forvalte, det er for verdifullt til at vi kan være likegyldige til hvilke språk og kulturelle uttrykk som brukes, enten vi samles i kirka eller møter våre medmennesker i nabolaget.

Hva er din fortelling? Hva er ditt utgangspunkt?

Aktuelt

18. november inviterer Norges Kristne Råd til en åpen og digital fagsamling (webinar) med temaet «*Er kirken for alle?*».

Flere gjester med ulike erfaringer er med i webinarer for å dele, inspirere og utfordre rundt dette viktige temaet.

- Cristina Pereyra-Paz (student HLT/Kollektivet)
- Micon Stauernagel (Oslo International Church)
- Shalome Croos (Tamil Grace Evangelical Church)
- Øyvind Stabrun (Den norske kirke i Groruddalen)
- Mozghan Rad og Anne Mari Schiager Topland (Oslo storbymenighet)

Arrangør: Norges Kristne Råd

<https://norgeskristnerad.no/2020/11/03/webinar-er-kirken-for-alle>